

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 106/17

Λουξεμβούργο, 18 Οκτωβρίου 2017

Απόφαση στην υπόθεση C-409/16
Μαρία-Ελένη Καλλίρη κατά Υπουργού Εσωτερικών και Υπουργού Εθνικής
Παιδείας και Θρησκευμάτων

Κανονιστική ρύθμιση που προβλέπει ορισμένο ελάχιστο ανάστημα, ανεξαρτήτως φύλου, ως προϋπόθεση για την κατάταξη σε σχολή της αστυνομίας μπορεί να συνιστά παράνομη διάκριση εις βάρος των γυναικών

Το μέτρο αυτό ενδέχεται να μην είναι αναγκαίο για την εύρυθμη λειτουργία των αστυνομικών υπηρεσιών

Με απόφαση του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας προκηρύχθηκε διαγωνισμός για την κατάταξη σπουδαστών στις σχολές της Ελληνικής Αστυνομίας κατά το ακαδημαϊκό έτος 2007-2008. Η προκήρυξη αυτή περιείχε όρο, ο οποίος επαναλάμβανε διάταξη ελληνικού νόμου που προβλέπει ότι όλοι οι υποψήφιοι, ανεξαρτήτως φύλου, πρέπει να έχουν ανάστημα τουλάχιστον 1,70 μ. Η αίτηση της Μαρίας-Ελένης Καλλίρη για συμμετοχή στον ως άνω διαγωνισμό κατάταξης σπουδαστών απορρίφθηκε, επειδή δεν είχε το απαιτούμενο ελάχιστο ανάστημα.

Στη συνέχεια, η Μ.-Ε. Καλλίρη άσκησε αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, υποστηρίζοντας ότι είχε υποστεί διάκριση λόγω φύλου. Το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών ακύρωσε την απόφαση, κρίνοντας ότι η ελληνική νομοθεσία δεν ήταν σύμφωνη με την συνταγματική αρχή της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Ο Υπουργός Εσωτερικών και ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων άσκησαν έφεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Το δικαστήριο αυτό ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν το δίκαιο της Ένωσης¹ αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία προβλέπει κοινή προϋπόθεση αναστήματος για όλους τους υποψηφίους, άνδρες και γυναίκες, στον διαγωνισμό για την κατάταξη σπουδαστών στις αστυνομικές σχολές.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ο καθορισμός ελάχιστου αναστήματος κοινού για όλους τους υποψηφίους, άνδρες και γυναίκες, αποτελεί έμμεση διάκριση, δεδομένου ότι θέτει σε μειονεκτική θέση ένα πολύ μεγαλύτερο ποσοστό γυναικών παρά ανδρών.

Πλην όμως, μια τέτοια ρύθμιση δεν συνιστά έμμεση διάκριση, εφόσον συντρέχουν δύο προϋποθέσεις των οποίων τη συνδρομή οφείλει να εξακριβώσει ο εθνικός δικαστής: 1) η ρύθμιση πρέπει να δικαιολογείται αντικειμενικά από θεμιτό σκοπό, όπως η εξασφάλιση της επιχειρησιακής ετοιμότητας και της εύρυθμης λειτουργίας των αστυνομικών υπηρεσιών², και 2) τα μέσα για την επίτευξη του σκοπού αυτού πρέπει να είναι πρόσφορα και αναγκαία.

Ως προς το ζήτημα αυτό, μολοντί ομολογουμένως ορισμένα αστυνομικά καθήκοντα ενδέχεται να απαιτούν τη χρήση σωματικής δύναμης και να προϋποθέτουν ιδιαίτερη φυσική κατάσταση,

¹ Οδηγία 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 70), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002 (ΕΕ 2002, L 269, σ. 15). Βλ., επίσης, την οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (ΕΕ 2006, L 204, σ. 23), καθώς και την οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ 2000, L 303, σ. 16).

² Αποφάσεις της 13ης Νοεμβρίου 2014, *Vital Pérez κατά Ayuntamiento de Oviedo* (C-416/13, βλ. AT 149/14), και της 15ης Νοεμβρίου 2016, *Salaberria Sorondo κατά Academia Vasca de Policia y Emergencias* (C-258/15, βλ. AT 125/16).

εντούτοις ορισμένα άλλα αστυνομικά καθήκοντα, όπως η συνδρομή προς τους πολίτες ή η ρύθμιση της κυκλοφορίας, δεν φαίνεται να απαιτούν σημαντική σωματική προσπάθεια.

Εξάλλου, ακόμη και αν υποθεθεί ότι για όλα τα καθήκοντα της Ελληνικής Αστυνομίας απαιτείται ιδιαίτερη φυσική κατάσταση, αυτή δεν φαίνεται να συνδέεται κατ' ανάγκην με ορισμένο ελάχιστο ανάστημα. Εν πάση περιπτώσει, ο σκοπός διασφάλισης της αποτελεσματικής εκπλήρωσης της αποστολής της αστυνομίας θα μπορούσε να επιτευχθεί με μέτρα που θα συνεπάγονταν λιγότερα μειονεκτήματα για τις γυναίκες, όπως η προκαταρκτική επιλογή των υποψηφίων βάσει των σωματικών ικανοτήτων τους.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582